

ชื่อผู้วิจัย : อ่ำไพวรรณ สุวรรณชาติ
ชื่อเรื่อง : รายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี
สาขาวิชา : การบัญชี
ปีการศึกษา : 2566

บทคัดย่อ

รายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี มีวัตถุประสงค์ 1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการที่ใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ วิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 แบบรายงานการศึกษาระบบต้นทุนงานสั่งทำในสถานประกอบการ และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ พบว่าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.31 จาก 10 คะแนน ผลการศึกษาเรียนรู้จากงานอาชีพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 จาก 20 คะแนน ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 25.41 จาก 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.69 ระดับการประเมินผลเท่ากับ 3.8

2. ระดับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัสวิชา 30201-2003) และการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 4.81 คือ แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่ที่สามารถศึกษาได้ตามสภาพจริง รองลงมา ระดับ 4.76 คือ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ แต่ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของไทยโดยสถาบันวิชาการในระดับชาติและระดับนานาชาติหลายสถาบัน ต่างให้ผลที่บ่งชี้อย่างสอดคล้องกันถึงความตกต่ำของคุณภาพการศึกษาของไทย การปรับปรุง พัฒนาการศึกษาดังกล่าวต้องอาศัยความร่วมมือและการรวมพลังจากหลายฝ่าย ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันค้นหายุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการปฏิรูปการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามความมุ่งหวัง การจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานของกลุ่มคนที่เกิดการรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันในการช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจกันเพื่อทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดผลดีมีคุณภาพ

การศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นและทำเป็น โดยครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 8-9) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาได้กำหนดแนวการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา โดยผู้สอนต้องรู้จักวิเคราะห์งานและวางแผนจัดลำดับการฝึกหัดและฝึกฝนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความชำนาญในการใช้ทักษะปฏิบัติ(กรมอาชีวศึกษา , 2542) ดังนั้นการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ มีการฝึกปฏิบัติงานจนเกิดความชำนาญ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงมีการฝึกปฏิบัติคิดเป็น

ทำเป็น มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในสถานศึกษา ในชุมชน สังคมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์พร้อมในทุกด้าน

จุดประสงค์สำคัญของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 สาขาวิชาการบัญชี มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและทักษะพื้นฐานในวิชาต่าง ๆ และวิชาชีพ มีความสามารถในการวิเคราะห์ วางแผน แก้ปัญหา นำความรู้และทักษะไปใช้ในการประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณและมีจิตสำนึกที่ดีต่อองค์กร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนามาตรฐานอาชีพนักบัญชีที่ตอบสนองต่อภาคธุรกิจอุตสาหกรรม (กุสุมา คำพิทักษ์ และคณะ, 2552) พบว่าในการปฏิบัติงานของนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมต้องมีสมรรถนะในด้านการวางแผนและควบคุมการเงิน การตรวจสอบภายใน การจัดทำและนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีเพื่อใช้ในการตัดสินใจ จริยธรรมของนักบัญชี และความรู้ทักษะพื้นฐานด้านบัญชีที่ต้องใช้ในการประกอบอาชีพ

จากความสำคัญของการบัญชีและเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ได้กำหนดรายวิชาการบัญชีต้นทูน 1 รหัส 30201-2003 เป็นวิชาชีพหลักที่มุ่งเน้นมาตรฐานวิชาชีพให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติการบัญชีในธุรกิจอุตสาหกรรม โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้มีความรู้ความเข้าใจ แนวคิดเกี่ยวกับบัญชีต้นทูน การจำแนกประเภทต้นทูนและวงจรระบบบัญชีต้นทูน มีทักษะในการบันทึกบัญชีต้นทูนวัดดุติบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิต การปันส่วนต้นทูน การบันทึกบัญชีต้นทูนงานสั่งทำ ของเสีย ของมีตำหนิ เศษวัสดุ และบัญชีต้นทูนตามกิจกรรม รวมทั้งเห็นคุณค่าของระบบบัญชีต้นทูน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่สอนรายวิชาการบัญชีต้นทูน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ตระหนักดีว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมาก ผู้สอนต้องใช้ความพยายามในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งเน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านการคิด การวิเคราะห์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ แต่ด้วยวิชาด้านการบัญชีเป็นวิชาที่เข้าใจยาก ทั้งเนื้อหาทฤษฎีและปฏิบัติ มีความซับซ้อน ครูผู้สอนจึงมีความสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปฏิบัติงานได้รวมทั้งมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตามสภาพแวดล้อมของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้กิจกรรมการเรียน

สำหรับให้นักศึกษาได้ค้นคว้าและศึกษาเพิ่มเติมได้รู้ โดยการประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนงานสั่งทำในงานอาชีพโดยจัดทำโครงการศึกษาในแหล่งเรียนรู้สถานประกอบการเป็นฐาน ซึ่งนักศึกษาสามารถที่จะเรียนรู้และทำกิจกรรมไปพร้อมกัน Active learning จากธุรกิจจริงในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเติมเต็มความรู้ความเข้าใจ มีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ได้ ครูกับนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ในเนื้อหาการเรียนรู้ร่วมกันได้ ผู้วิจัยจึงใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การลงมือทำหรือปฏิบัติ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ความคิดหรือประสบการณ์ ต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน หรือเป็นกระบวนการ แบบฝึกปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ และแบบทดสอบ ร่วมกับการประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนงานสั่งทำในงานอาชีพโดยจัดทำกิจกรรมศึกษาในแหล่งเรียนรู้สถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์สามารถนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาต่อและเข้าสู่อาชีพในอนาคตต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับผลการเรียน 2.5 ขึ้นไป
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 54 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เนื้อหาวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ
3. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัยคือ
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หน่วยที่ 6 จากการใช้ แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี
 - 3.2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
5. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 หมายถึง วิธีการสอนโดยใช้ การศึกษาระบบบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ศึกษาในแหล่งเรียนรู้สถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดยะลา ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทดสอบเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ วิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. แบบสอบถาม หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หน่วยที่ 6 ใช้การการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่ามี 5 ระดับ

5. ผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 และลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนสามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน มีวิจารณญาณ เรียนรู้ได้ดีขึ้น
2. ผู้เรียนสามารถคิดได้อย่างเป็นระบบ มีความคิดรวบยอด แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง
3. ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการคิด สามารถเรียนรู้ได้ง่าย ทำให้ผู้สอนใช้เวลาในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้น้อยลง และสามารถต่อยอดทางความคิดได้ง่ายขึ้น
4. ผู้เรียนคิดเป็น รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้ปัญหาด้านพฤติกรรมน้อยลง เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารตำรา ตลอดจนบททวนแนวคิดทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัส 30201-2003
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน
3. แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรายวิชา การบัญชีต้นทุน 1 รหัส 30201-2003

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ได้กำหนดจุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัส 30201-2003 ไว้ดังนี้

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวคิดเกี่ยวกับบัญชีต้นทุน การจำแนกประเภทต้นทุนและวงจรระบบบัญชีต้นทุน
2. มีทักษะในการบันทึกบัญชีต้นทุนการผลิต การปันส่วนต้นทุน ต้นทุนงานสั่งทำ ของเสียของมีค่า หัก เศษซาก และต้นทุนฐานกิจกรรม ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป
3. มีคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ และมีเจตคติที่ดีในการประกอบอาชีพ

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการบัญชีต้นทุน
2. ปฏิบัติงานตามกระบวนการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวคิดเกี่ยวกับบัญชีต้นทุน การจำแนกประเภท ต้นทุน ระบบบัญชีต้นทุน การบันทึกบัญชีวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายการผลิต บัญชีต้นทุนงานสั่งทำ วิธีการบัญชีเกี่ยวกับของเสีย ของมีค่าหนี เศษซาก และบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

มีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอน ที่คล้ายคลึงกันดังนี้

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2554 : 236 – 237) การเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

ไสว พักขาว (2544 : 18) ให้ความหมายการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่มีการวางแผนเพื่อจัดสภาพการณ์ให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งในระหว่างการปฏิสัมพันธ์นั้นผู้สอนก็จะได้เรียนรู้จากผู้เรียนด้วย

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ หรือการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งกำหนดขึ้นโดยผู้สอนเพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้โดยมีการจัดกระบวนการที่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544 : 238) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อมกัน
2. เพื่อสนองความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนทุกคน ซึ่งแต่ละคนจะมีแตกต่างกัน
3. เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเรียนด้วยความเพลิดเพลิน ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน

4. เพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตร ให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและเกิดทักษะกระบวนการ

5. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการเรียน ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ไสว พิทขว (2544 : 25 – 26) ได้กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีนั้น จะทำให้เกิดสิ่งต่อไปนี้

1. ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความหมายและมีเป้าหมาย
2. ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนรู้แบบ “ฉลาดรู้”
3. ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่จะทำให้รู้จริง รู้แจ้ง รู้ลึกซึ้งและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
4. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของการรู้จักตนเอง การผสมผสานในศาสตร์ต่าง ๆ และใช้อย่างมีคุณธรรม เพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม
5. ผู้เรียนมีการพัฒนาอย่างสมดุล ในคุณลักษณะทางกาย ปัญญา คุณธรรมและทักษะการใช้ชีวิต

จากจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเรียนรู้ด้วยความสุข

หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 7) ได้กล่าวถึง หลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญความยึดหลักดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ควรเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา ดังนั้น ผู้เรียนควรมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน
2. การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากแหล่งต่าง ๆ กัน มิใช่จากแหล่งใดแหล่งหนึ่งเพียงแหล่งเดียว ประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิด ของแต่ละบุคคลถือว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ
3. การเรียนรู้ที่ดี จะต้องเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง จึงจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสามารถใช้ในการเรียนรู้ให้เป็นประโยชน์ได้ การเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบด้วยตนเอง มีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งและจดจำได้ดี
4. การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญ หากผู้เรียนเข้าใจและมีทักษะในเรื่องกระบวนการเรียนรู้แล้ว จะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่าง ๆ ที่ตนสนใจได้

5. การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน คือ การเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน พิมพ์พันธ์ เตะชะคุปต์ (2544 : 4) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า ต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้เอง (Construction)
2. ผู้สอนต้องใช้กระบวนการ (Process) คือ กระบวนการคิด (Thinking Process) และ กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง (Participatory)
4. ผู้สอนสร้างบรรยากาศเอื้อต่อการเรียน ทั้งบรรยากาศด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข (Happy Learning)
5. ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทั้งทักษะ กระบวนการ เนื้อหาสาระ ซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง
6. ผู้สอนพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (Application)
7. ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) คือ เป็นผู้จัดประสบการณ์รวมทั้งสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางสร้างความรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกนั้นมีบทบาท ดังนี้
 - 7.1 เป็นผู้เสนอ (Presenter)
 - 7.2 เป็นผู้สังเกต (Observer)
 - 7.3 เป็นผู้ถามคำตอบ (Question Asker)
 - 7.4 เป็นผู้ให้การเสริมแรง (Reinforces)
 - 7.5 เป็นผู้แนะนำ (Director)
 - 7.6 เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Reflector)
 - 7.7 เป็นผู้จัดบรรยากาศ (Atmosphere Organizer)
 - 7.8 เป็นผู้จัดระบบ (Organizer)
 - 7.9 เป็นผู้แนะแนว (Guide)
 - 7.10 เป็นผู้ประเมิน (Evaluation)

แนวคิดเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ

1. ความหมายของชุดฝึก

ชุดฝึกอาจใช้คำอื่นที่แตกต่างกัน เช่น ชุดฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะ แบบฝึกปฏิบัติ หรือแบบฝึกหัดฝึกทักษะนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้

จินตนา ไบกาซูยี (ม.ป.ป. : 27) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะคือ เป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่มีผู้เรียนได้ทบทวนความเข้าใจ และพัฒนาทักษะ ตลอดจนเจตคติ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนมีความชัดเจนแม่นยำและเกิดความชำนาญในการปฏิบัติมากขึ้น ทั้งนี้โดยมีการวางแผนการฝึกทักษะไว้อย่างเป็นระบบ

ศศิธร ชาญลักษณ์นันท์ (อ้างถึงใน รุ่งอรุณ จงแสง , 2551 :11) ให้ความหมายชุดฝึกเสริมทักษะว่าหมายถึง ชุดฝึกเสริมทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอนว่านักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างถึงใน รุ่งอรุณ จงแสง , 2551 :11) กล่าวว่า ชุดฝึกปฏิบัติ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนจะต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกครอบคลุมกิจกรรมการเรียนที่ผู้เรียนพึงกระทำจะแยกเป็นแต่ละหน่วย หรือรวมเป็นเล่มก็ได้

กุศยา แสงเดช (อ้างถึงใน รุ่งอรุณ จงแสง , 2551 :11) ที่สรุปไว้ว่า ชุดฝึกหรือแบบฝึกคือ สื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหา

ชวสร ดิษัยยา (อ้างถึงใน รุ่งอรุณ จงแสง , 2551 :11) สรุปความหมาย ชุดฝึก คือ งานหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นโดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นและช่วยฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง อาจจะทำให้ให้นักเรียนทำแบบฝึกขณะเรียน หรือหลังจากจบบทเรียนไปแล้วก็ได้

ลักขณา นันตาทาศ (อ้างถึงในทัศนชัย เก่งกำลังพล และคณะ , 2553 :58) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกหรือชุดการสอนไว้ว่าชุดฝึกหรือชุดการสอนได้นำเอาสื่อการสอนหลายอย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ สื่อการสอนอย่างหนึ่ง อาจสอนเพื่อสร้างความสนใจในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกอย่างหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจผิด

ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม (อ้างถึงในทัศนชัย เก่งกำลังพล และคณะ , 2553 :58) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกหรือชุดการสอนว่าหมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้สื่อต่างๆ หลายชนิดเป็นองค์ประกอบเพื่อก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตัวเอง ลักษณะของชุดฝึกหรือชุดการสอนก็จะ

แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสร้างเพื่อให้ผู้ใช้บรรลุเป้าหมาย การเรียนที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุวรรณา โสคาราช (2542: 29) กล่าวว่า แบบฝึก คือ แบบฝึกหัดหรือชุดฝึกที่ครูให้นักเรียนใช้เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

จุฬารณย์ กองกลิ่น (2546: 45) ให้ความหมายว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกปฏิบัติ คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมได้ฝึกฝนและลงมือปฏิบัติตามความรู้ความเข้าใจที่ได้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การค้นพบวิธีการ หลักการและกระบวนการปฏิบัติด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่คอยชี้แนะและอำนวยความสะดวกให้ ดังนั้นแบบฝึกปฏิบัติจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากในการเรียนรู้

อรวรรณ ศรีลิขิตานนท์ (2542: 25) กล่าวว่า แบบฝึก คือ แบบฝึกหัด หรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกตอบและเสริมทักษะ หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาแล้วแต่ละแบบฝึกจะต้องพยายามฝึกให้ได้ตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544: 2) แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

สมใจ สมคิด (2547: 9) ให้ความหมายว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกปฏิบัติ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างทักษะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาโดยครูเป็นผู้แนะนำ ช่วยเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียน ดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อยในการช่วยสร้างเสริมทักษะ เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจได้เร็วขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของชุดฝึกหรือแบบฝึกที่ได้มีผู้กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า ชุดฝึก หรือแบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกหัดฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อทบทวนความรู้ แล้วฝึกปฏิบัติ จนผู้เรียนเกิดทักษะ มีความเข้าใจได้เร็วขึ้น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึก

การสร้างนวัตกรรมแบบฝึกจำเป็นต้องคำนึงถึง และยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา การเรียนรู้จะได้ผลดีต้องใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เหมาะสมกับ

ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้มีประสิทธิภาพสำหรับการนำไปใช้ฝึก ซึ่งการสร้างแบบฝึกจะต้องศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมนั้น เพื่อสร้างนวัตกรรมได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทาง จิตวิทยา ดังนี้ (จิรพรรณ โยธาปาน , 2551: 10-11)

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เป็นกฎแห่งการฝึก (law of exercise) กล่าวไว้ว่า สิ่งใดก็ตาม ที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ จะทำให้ผู้ฝึกหัดมีความคล่องแคล่วและสามารถทำได้ดี (law of use) ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดที่ไม่ได้รับการฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมจะทำให้ทำได้ไม่ดี (law of disuse)

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคลนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัด จึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป และควรมีหลายๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไปใช้ และแบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

นอกจากนี้พื้นฐานในการสร้างแบบฝึกปฏิบัติจะมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญ เช่น ทฤษฎีการเชื่อมโยง (connection theory) ของธอร์นไดค์ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการเรียนรู้ 3 กฎ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (law of readiness) กล่าวถึง สภาพความพร้อมของผู้เรียน ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำ ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) กล่าวถึง การสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (law of effect) กล่าวถึง ผลที่ได้รับเพื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากเรียนต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

นอกจากนี้ยังมี ทฤษฎีเสริมแรง (reinforcement theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นปฏิกิริยาสะท้อนหลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ใจความสำคัญของทฤษฎีสรุปได้ดังนี้

1. การเสริมแรง (reinforcement) เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองหรือพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยมีลักษณะทางการสอนและการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กันมากขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกิดความพึงพอใจ ผู้สอนจึงจะต้องหาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเรียนมากที่สุด

2. การฝึกฝน (practice) ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดหรือการฝึกซ้ำเพื่อให้ทักษะในการแก้ไขปัญหา

3. การรู้ผลกระทำ (feedback) ได้แก่ การที่สามารถให้ผู้เรียนได้รู้ผลการฝึกปฏิบัติหน้าที่ได้ทันที เพื่อจะทำให้ผู้เรียนได้รับพฤติกรรมได้ถูกต้อง อันเป็นหนทางเรียนรู้ที่ดี

4. การสรุปเป็นกฎเกณฑ์ (generalization) ได้แก่ การจัดประสบการณ์ต่างๆ ที่สามารถสร้างความคิดรวบยอด (concept) จนกระทั่งสรุปกฎเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ได้

3. ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะช่วยทำให้ผู้เรียนทบทวนความเข้าใจ และฝึกฝนทักษะสำหรับการเรียนรู้ในแขนงวิชาใด วิชาหนึ่ง ทำให้ความรู้ความเข้าใจและทักษะเหล่านั้นได้รับการพัฒนามากขึ้น การฝึกจะทำให้พันธะ (Bond) ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองมั่นคงขึ้น

4. ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกหรือชุดการสอนอาจกล่าวได้ว่าเป็นการใช้สื่อประสมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกันแล้ว ก็ยังช่วยให้นักเรียนค้นพบวิชาการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเอง

บุญเกื้อ คอรรหาเวช (อ้างถึงในทัศนชัย เก่งกำลังพล และคณะ , 2553 :60) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกหรือชุดการสอนว่า

1. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน

2. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดฝึกหรือชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้ด้วยตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย

3. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดฝึกหรือชุดการสอนไปใช้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดฝึกหรือชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที

5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

6. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงความมุ่งหมาย

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

4. ขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาปัญหาของผู้เรียน โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายจุดประสงค์

2. วิเคราะห์เนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่เป็นปัญหา จัดลำดับความรุนแรงของปัญหาเลือกแก้ปัญหาที่จำเป็น และเร่งด่วนที่สุด หรือปัญหาที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ในเรื่องต่อไป หรือระดับที่สูงขึ้นไป

3. กำหนดจุดประสงค์ในการแก้ปัญหา

4. ศึกษาทฤษฎี และหลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ตลอดจนรูปแบบ และขั้นตอนของการสร้างชุดฝึกทักษะ

5. ลงมือสร้างชุดฝึกทักษะซึ่งประกอบด้วยบัตรฝึกทักษะเป็นเรื่อง ๆ ย่อย ๆ บัตรอ้างอิง (บัตรเฉลย) แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน แบบทดสอบระหว่างการฝึกทักษะ

6. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม

7. ทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง และปรับปรุงประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ

8. ปรับปรุงแก้ไข

9. รวบรวมและจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์

5. การประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะมี 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นตอนทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ในขั้นนี้ดำเนินการเพื่อหาข้อบกพร่องของชุดฝึกทักษะในลักษณะต่าง ๆ เช่น ความถูกต้องของเนื้อหา ความถูกต้องทางภาษา ความถูกต้องของตัวเลข ความเหมาะสมของการจัดวางรูปแบบในแต่ละหน้า การจัดลำดับของเนื้อหา เป็นต้น

2. ขั้นตอนทดลองกับกลุ่มย่อย ประมาณ 5-10 คน หลังจากที่ได้ปรับปรุงตามที่ค้นพบข้อบกพร่องในขั้นที่ 1 แล้วก็นำไปทดลองต่อโดยในกลุ่มย่อยนี้ นอกจากจะเป็นการหาจุดบกพร่องของชุดฝึกทักษะแล้ว ยังดำเนินการเหมือนกับการใช้สอนจริง คือ ทดสอบก่อนเรียน ฝึก

ทักษะ และทำแบบทดสอบหลังเรียน ประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อชุดฝึกทักษะ

3. ชั้นทดลองในภาคสนาม หลังจากที่ได้ดำเนินการปรับปรุงแล้วก็นำไปใช้สอนในห้องเรียนจริง ขั้นตอนการดำเนินการเหมือนในขั้นที่ 2

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ (สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2555)

ความพึงพอใจ (satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อมจากการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงจะสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ ราชบัณฑิตยสถาน (2546) กล่าวว่าคำว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงพอใจ หมายความว่า พอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการ ถูกชอบ เมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” จะหมายถึง ชอบใจ ถูกใจตามที่ต้องการ ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายคนดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 775) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

อุทัยพรรณ สุดใจ (2544, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปโดยเชิงประเมินค่าว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

กาญจนา อรุณ สุขรุจิ (2546, หน้า 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เรา จะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

Wallerstein (1971, p. 256) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและอธิบายว่า ความ-พึงพอใจเป็น ขบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มี จากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้คนเกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของความพึงพอใจนั้น

Ruth and Murali (2001, p. 1) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นเงื่อนไขที่ส่งเสริมการพัฒนาจิตใจภายในและทำให้แรงจูงใจในการเรียนรู้ดำเนินต่อไปได้

ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่างๆและทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น (Good , 1973 , p. 320)

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจสรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

2. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจจากการสรุปของวิรุฬ พรรณเทวี (2542 , หน้า 111) หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

คณิต ดวงหัตติ (2537) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานและองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานขึ้นจะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ รวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ

สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจจากการศึกษา รวบรวม และสรุปของ มีดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (material inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการกิจกรรมต่าง ๆ

2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา(desirable physical condition) คือสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย

3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (ideal benefaction) หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่สนอง ความต้องการของบุคคล

4. ผลประโยชน์ทางสังคม(association attractiveness) คือความสัมพันธ์อันมีมิตรกับผู้ร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความผูกพันความพึงพอใจและสภาพการเป็นอยู่ร่วมกัน เป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

ความพึงพอใจกับทัศนคติเป็นค่าที่มีความหมายคล้ายคลึงกันมากจนสามารถใช้แทนกันได้โดยให้คำอธิบายความหมายของทั้งสองคำนี้ว่า หมายถึง ผลจากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ (Vroom , 1990, p. 90)

แนวคิดความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ (satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม เกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเกิดขึ้นจากความคาดหวัง หรือเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลได้ซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามค่านิยมและประสบการณ์ของตัวบุคคล

3. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ เป็นการศึกษาที่เน้นเรื่องความสำคัญของผู้รับสารในฐานะผู้กระทำการสื่อสาร โดยมีความเชื่อว่าผู้รับสารเป็นผู้กำหนดว่า ตนเองต้องการอะไร และสารอะไรจึงจะสนองความพึงพอใจของตนเองได้ ดังนั้น ผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่าง ๆ และเลือกรับสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

แนวคิดหลักของการวิเคราะห์การใช้ความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อสื่อ สรุปว่า โดยส่วนใหญ่ในการเปิดรับสารของผู้รับสารนั้น มนุษย์มีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสาร เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง ดังนั้น เมื่อมีความตั้งใจที่แน่นอนดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อจึงไม่ใช่กิจกรรมที่กระทำอย่างไร้เป้าหมายหากเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ แน่นนอน หรือเรียกว่า Goal-oriented Activity โดยผู้รับสารเป็นผู้แสวงหาและเลือกใช้ สื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่ซึ่งทิศทางที่บุคคลเลือกแสวงหาและใช้สื่อประเภทใดนั้นเกิดจากความต้องการของบุคคลเป็นปฐมเหตุ จากนั้นความต้องการดังกล่าวจะถูกแปรมาเป็นแรงจูงใจ(motivation) ที่ผลักดันให้บุคคลเคลื่อนไหวเข้าหาการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ (กาญจนา แก้วเทพ , 2547 , หน้า 306-307)

การใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของผู้รับสารมีจุดกำเนิดมาจากสภาวะทางจิตใจและสังคมที่มาจากความต้องการ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งสารอื่น ซึ่งนำไปสู่รูปแบบต่าง ๆ ของการมีโอกาส ได้รับสารจากสื่อมวลชนและก่อให้เกิดผลที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับสาร อาจกล่าวได้ว่า ผู้รับสารแต่ละคนใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาความพอใจจากสื่อมวลชน ผ่อนคลายความเครียด ค้นหาความรู้หรือเอาประโยชน์ใดประโยชน์หนึ่ง เป็นการศึกษา กระบวนการรับสารซึ่งมีความแตกต่างไปจากการศึกษาในอดีตที่เน้นศึกษาเรื่องอิทธิพล ของสื่อมวลชนต่อผู้รับสาร วิธีการนี้เป็นการศึกษาว่าผู้รับสารใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหา ความพอใจเพื่อบรรลุ

ความต้องการของตน (KATZ, BLUMLER, & GUREVITCH, 1983) ปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการใช้สื่อหรือผู้รับสารมี ดังนี้ (KATZ ET AL., 1983)

1. สภาพทางสังคมและลักษณะทางจิตวิทยาของผู้รับสาร (social and psychological origins) ทำให้มนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันไป
2. ความต้องการและความคาดหวังการใช้สื่อของผู้รับสาร (need expectation of the mass media) ที่แตกต่างกันทำให้แต่ละคนคาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภทจะสนอง ความพึงพอใจได้แตกต่างกัน

แนวทางการศึกษาตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจให้ความหมายสำคัญกับการเลือก การรับรู้ และการตอบสนองต่อสื่อของผู้รับสารเป็นหลัก หัวใจสำคัญของข้อตกลงพื้นฐานตามทฤษฎีนี้คือ ผู้รับสารรู้ตัวอยู่เสมอและเป็นผู้เลือกสรรช่องทาง และเนื้อหาที่ต้องการด้วยตนเอง (McQuail , 1994 , p. 318)

4. ทฤษฎีการจูงใจ

ทฤษฎีที่มีชื่อเสียงที่สุดของความพึงพอใจ คือ ทฤษฎีจูงใจ (motivation theory) ของ Maslow (1970, pp. 80-81) หรือที่เรียกว่า ทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจ (Maslow's general theory of human motivation) ซึ่งมาสโลว์ได้ตั้งสมมุติฐานสิ่งจูงใจจากความต้องการของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจอีกต่อไป แต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้นจะเป็นสิ่งจูงใจแทน และมาสโลว์ได้ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำถึงระดับสูง โดยแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (safety needs) ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย เช่น ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ อันตรายต่างๆ และความมั่นคงในอาชีพ
3. ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (belonging needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะเข้าร่วม และได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการจะเห็นคุณค่าของตนเอง (esteem needs) ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม เป็นที่ยอมรับ เป็นที่ยกย่องสรรเสริญของบุคคลอื่น
5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ที่คนส่วนมากอยากจะเป็นอยากจะได้

5. วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

การศึกษาจะมีความสัมพันธ์และความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียน ต้องมีการสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจ ซึ่งในปัจจุบันผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้การกระทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน มีแนวความคิดพื้นฐานที่ต่างกันอยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองที่สนองตามแนวคิดดังกล่าว

2. ผลของการปฏิบัติงานไปสู่ความพึงพอใจ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพึงพอใจและการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลของการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลของการตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปตอบสนองความพึงพอใจในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนภายใน (intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของการตอบแทนที่ได้รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น โดยมีผู้ให้แนวคิดไว้หลายท่านดังนี้

Skinner (1972, p. 1) มีความเห็นว่า การปรับพฤติกรรมไม่สามารถทำได้โดยเทคโนโลยีทางกายภาพและชีวภาพ แต่ต้องอาศัยเทคโนโลยีของพฤติกรรม คือ เสรีภาพและความภาคภูมิใจจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา โดยการทำให้มีความเป็น ตัวของตัวเอง รับผิดชอบต่อการกระทำ เสรีภาพ คือ ความเป็นอิสระจากการควบคุมวิเคราะห์ ปรับเปลี่ยน หรือปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้แก่สิ่งแวดล้อมนั้น โดยทำให้อำนาจการควบคุมอ่อนลง จนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมิได้ถูกควบคุม หรือต้องแสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่เนื่องมาจากการกระทำที่ควรได้รับการยกย่องยอมรับมากเท่าไร จะต้องเป็นการกระทำที่ปลดปล่อยจากการบังคับหรือสิ่งควบคุมใด ๆ มากเท่านั้น นั่นคือสัดส่วนปริมาณของการยกย่องยอมรับที่ให้แก่การกระทำ จะเป็นส่วนกลับกับความเด่น หรือความสำคัญของสาเหตุที่จูงใจให้กระทำ นอกจากนี้ Skinner ได้ให้ข้อคิดกับครูว่า จงทำให้เด็กเกิดความเชื่อว่า เขาอยู่ในความควบคุมของตัวเอง แม้ผู้ควบคุมที่แท้จริง คือ ครู

Whitehead (1967 , p.1) ได้กล่าวถึงจังหวะของการศึกษามี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างความพึงพอใจ โดยให้นักเรียนได้รับสิ่งใหม่ ๆ มีความตื่นตัว พยายามในการได้พบและเกิดสิ่งใหม่ ๆ

2. การทำความเข้าใจ โดยมีการจัดระบบระเบียบ ให้คำจำกัดความ มีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน

3. การนำไปใช้ โดยนำสิ่งใหม่ที่ได้มาไปจัดสิ่งใหม่ ๆ ที่จะได้พบต่อไป เกิดความตื่นตัวที่จะเอาไปจัดสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามา

6. การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจนั้น มีขอบเขตที่จำกัด อาจมีความคลาดเคลื่อนขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดาของการวัดทั่ว ๆ ไป การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นข้างในจิตใจของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะแสดงออกมาให้เห็นว่า ชอบใจมีความสุข ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ โดยวิธีการวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ดังนั้นถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รุ่งอรุณ จงแสง (2551: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง “การปรับปรุงบัญชี” ของนักเรียน ปวช. ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม A 15 ที่สอนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1. เพื่อให้ทราบผลการปฏิบัติจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ที่สอนในคณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของผู้เรียนจะใช้เป็นตัวชี้วัดว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมานี้เป็นรูปแบบการสอนที่มี

ประสิทธิภาพ 2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 ให้ดีขึ้น 3. เพื่อเป็นแนวทางการวิจัยในการค้นหากระบวนการเรียนรู้ที่ดีในคณะอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกันผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง “การปรับปรุงบัญชี” ของนักเรียน ปวช. ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม A 15 พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง “การปรับปรุงบัญชี” ในระดับมาก

จำลอง วารุภา (2553 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการแบ่งกำไรขาดทุนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนศิลป์ทั่วไป (ธุรกิจ) โรงเรียนพร้าววิทยาคม อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่องการแบ่งกำไรขาดทุน วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนจากการใช้ชุดฝึกทักษะการแบ่งกำไรขาดทุน วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนศิลป์ทั่วไป (ธุรกิจ) ที่มีต่อการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วนด้วยการใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการแบ่งกำไรขาดทุน วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน ผลการศึกษาพบว่า 1. ชุดฝึกทักษะการแบ่งกำไรขาดทุน วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.22/85.06 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้ชุดฝึกทักษะการแบ่งกำไรขาดทุน วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนศิลป์ทั่วไป (ธุรกิจ) ที่มีต่อการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วนจากการใช้ชุดฝึกทักษะการแบ่งกำไรขาดทุน วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน พบว่ามีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วัชรวิ คำอ้าย (2553 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับชั้นปวส. 1/1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีธนาพาณิชยการ เชียงใหม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์ รายการค้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1/1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนสูงสุดก่อนเรียน 18 คะแนน ต่ำสุด 8 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.38 หรือร้อยละ 71.90 และได้คะแนนสูงสุด

หลังเรียน 19 คะแนน ต่ำสุด 8 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.31 หรือ ร้อยละ 76.95 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทําแบบฝึกปฏิบัติทั้ง 5 ชุด พบว่าคะแนนจากการทําแบบฝึกปฏิบัติรวม 5 ชุด นักศึกษาได้คะแนนสูงสุด 40.5 คะแนน ต่ำสุด 34 คะแนน และได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 หรือร้อยละ 73.3 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานร้อยละ 70

ทัศนชัย เก่งกำลังพลและคณะ (2553 : บทคัดย่อ) ทําการศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWDL เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว รายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จุดมุ่งหมายเพื่อสร้าง หาประสิทธิภาพและทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWDL เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว รายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1/4 จำนวน 35 คน โรงเรียนเทศบาลประชาสรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWDL เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ 80.22 / 82.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ ชุดฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาด้วยเทคนิค KWDL รายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว มีความคงทนในการเรียนรู้

สุดารัตน์ อนุรักษ์พงศธร (2554 : บทคัดย่อ) ทําการศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพวิเคราะห์รายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป วิชาการบัญชี 1 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติการ ระดับอนุปริญา สาขาการจัดการทั่วไปรุ่น 6 วิทยาลัยชุมชนระนอง มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อน-หลังเรียน ด้วยชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษา เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป และศึกษาพฤติกรรมการเรียน นักศึกษาด้วยชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษา ระดับอนุปริญา ปีที่ 2 สาขาการจัดการทั่วไป เรื่องการวิเคราะห์ รายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเปรียบเทียบผลการเรียนจากการ ผลสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการทดสอบก่อน และหลังเรียน ด้วยชุดฝึกปฏิบัติ คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน ผู้เรียนทั้ง 14 คน มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม 30 คะแนน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.21) แต่เมื่อทดสอบหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติแล้วพบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม 30 คะแนน(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.71) และเมื่อตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของ

ผู้เรียน โดยชุดฝึกปฏิบัติ พบว่าผู้เรียนร้อยละ 100 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ค่าความก้าวหน้าเฉลี่ย เท่ากับ 12.5) จากผลการทดสอบค่าสถิติ t-test ของคะแนนทดสอบก่อน- หลังเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผลการเรียนก่อน และหลังเรียนแตกต่างกัน โดยที่ผลการเรียนของการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 20.71 และผลการเรียนของการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.21 นั่นคือผลการเรียนหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน 12.50 บ่งชี้ถึงผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น จากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนในระหว่างการเรียนด้วยชุดฝึกปฏิบัติ บันทึกคะแนนจากการสังเกตพบว่า ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสนใจเรียน และความมีวินัย อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย (X) เท่ากับ 2.91, 3.00, 3.00, 2.66 และ 2.83 ตามลำดับในระดับมาก

บงอร สอนราษฎร์ (2554 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง รายวิชา การบัญชีเบื้องต้น ง 30288 เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ชุดฝึกที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองแค “ศรกีจพิทยา” อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ผลการศึกษาค้นคว้า ปรากฏผล 1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 81.25/80.55 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

สุทธิดา ชัยชนะ (2554 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าในสมุดรายวันทั่วไป ของนักเรียน ปวช.1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีธนาพาณิชย์การ เชียงใหม่ โดยใช้แบบฝึกทักษะ วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง การบันทึก รายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าในสมุดรายวันทั่วไปของนักเรียน ปวช.1/4 มีข้อเสนอแนะจาก การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้ 1. การใช้ชุด แบบฝึกทักษะ ควรคำนึงถึงความรู้พื้นฐานและวุฒิภาวะของผู้เรียน ตลอดจนมีการสร้างบรรยากาศ และเสริมแรงอย่างเหมาะสม เพื่อจะได้ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ อย่างเต็มความสามารถ

2. ควรนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น ในระดับที่สูงกว่า เพื่อเป็นการ
ทบทวนเนื้อหาความรู้เดิมที่เคยได้เรียนมา 3. ควรมีชุดแบบฝึกทักษะที่มีความหลากหลาย เพื่อจูง
ใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นรายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชี ต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 54 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เนื้อหาวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่อง การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ
3. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัยคือ
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอน โดยใช้หน่วยที่ 6 จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี

3.2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
5. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ มีดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 แบบทดสอบเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ วิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003
 - 2.2 รายงานการศึกษาระบบต้นทุนงานสั่งทำในสถานประกอบการ
 - 2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 54 คน ตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการสอนโดยวิธีการสอนแบบเน้นการฝึกปฏิบัติเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ วิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ที่จัดทำขึ้น ให้นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะตามที่กำหนดไว้จนครบในหน่วยที่ 6 และการใช้กิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการ

ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003

2. เมื่อนักศึกษาจัดส่งรายงานการศึกษาาระบบต้นทุนงานสั่งทำในสถานประกอบการแล้ว จึงวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบแล้วตรวจและบันทึกคะแนน

3. ให้นักศึกษาตอบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 จากการใช้การประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนงานสั่งทำในงานอาชีพ โดยจัดทำโครงการศึกษาในแหล่งเรียนรู้สถานประกอบการ ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำจำนวน 54 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยแบบทดสอบเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับผลการเรียน 2.5 ขึ้นไป

2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2/3 สาขาการบัญชี วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำจำนวน 54 ชุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ในการหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม (รวิวรรณ ชินตระกูล , 2540 : 219)

$$\text{สูตร} \quad P = \left(\frac{fx}{n} \right) \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ในการปรากฏของข้อมูล
	x	แทน	ค่าของข้อมูลหรือคะแนน
	n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ในการหาค่าเฉลี่ยของข้อมูล (ยุทธ ไกยวรรณ, 2548 : 106)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
N แทน จำนวนคะแนนในข้อมูลนั้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นรายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 58 คน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 58 คน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 58 คน ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียน

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน แบบทดสอบ (คะแนนเต็ม 10)	คะแนน เรียนรู้งานอาชีพ (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนรวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละของ คะแนนรวม	ระดับ การ ประเมิน
1	นายจักรภัทร อารีปรีชาไชย	9	20	29	96.67	4
2	นางสาวชญาณี บุญสุขจันทร์	5	18	23	76.67	3.5
3	นางสาวซูฟารีดา กาโอบะ	6	17	23	76.67	3.5
4	นายธนวัฒน์ ชูสวัสดิ์	8	20	28	93.33	4
5	นางสาวปวิณรัตน์ เกลี้ยงสีพรม	5	17	22	73.33	3
6	นายพีรคนธ์ บัวงาม	2	17	19	63.33	2
7	นางสาวเพ็ญภา แก้วจันทร์ฤทธิ์	4	17	21	70.00	3
8	นายฟูรกอน สามะ	5	20	25	83.33	4
9	นางสาวเมทิตี คงแก้ว	10	20	30	100.00	4
10	นางสาวฤดีรัตน์ ชัยชนะ	7	20	27	90.00	4
11	นางสาวสุนิสา ลูกอินทร์	10	20	30	100.00	4
12	นางสาวอชวานี อาลีกาจิ	5	17	22	73.33	3
13	นางสาวซูฟิยะห์ วาเต็ง	4	18	22	73.33	3
14	นางสาวนุรมี คุณสาและ	2	19	21	70.00	3
15	นางสาวนุรอัยนี สาหาค	5	19	24	80.00	4
16	นายลูคมาน คือราม	3	18	21	70.00	3
17	นางสาวเกษนีย์ หะยีลาเตะ	8	19	27	90.00	4
18	นางสาวจิรา ศิริมาศ	6	19	25	83.33	4
19	นางสาวรอยขาน สาม	7	17	24	80.00	4

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน แบบทดสอบ (คะแนนเต็ม 10)	คะแนน เรียนรู้งานอาชีพ (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนรวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละของ คะแนนรวม	ระดับ การ ประเมิน
20	นางสาวรุสัชชา มะอีแค	5	19	24	80.00	4
21	นางสาวพิตระห์ เจ๊ะแม	9	19	28	93.33	4
22	นางสาวสุรชาติพย์ จองศิริ	7	19	26	86.67	4
23	นางสาวจุฑาลักษณ์ ไหมเหลือง	7	20	27	90.00	4
24	นางสาวชามานี ยามิ่ง	7	19	26	86.67	4
25	นางสาวไซเพีย มะ	2	19	21	70.00	3
26	นางสาวฮาดีมาะห์ สماعيل	6	19	25	83.33	4
27	นางสาวโสภิตา สะตือบา	2	19	21	70.00	3
28	นางสาวยัสสา สماعيل	6	19	25	83.33	4
29	นางสาวนุรอริยา แวกะจิ	5	19	24	80.00	4
30	นางสาวสุนิษา กิยะ	5	19	24	80.00	4
31	นางสาวอาติกะห์ กะมานี	7	20	27	90.00	4
32	นางสาวไซรัชยา เตาะสาตุ	8	19	27	90.00	4
33	นางสาวนุรฟาตีซะห์ คอเกาะ	8	20	28	93.33	4
34	นางสาวนูฮา มะกะลูซอ	8	20	28	93.33	4
35	นางสาวฟัตริ กูโน	6	19	25	83.33	4
36	นางสาวรุสกอ บิลหะซ็อนบูกา	5	19	24	80.00	4
37	นางสาวสาตุวา กานี๊ะ	10	19	29	96.67	4
38	นางสาวอัสดา มาสามา	9	20	29	96.67	4
39	นางสาวอริยา อาลีกออย	6	19	25	83.33	4
40	นางสาวอาแอะซะห์ กาส็อง	9	20	29	96.67	4
41	นางสาวต่วนฟาติน บือแน	6	20	26	86.67	4
42	นางสาวซุไวบะห์ ยูโชะ	5	20	25	83.33	4
43	นางสาวมุมีนะห์ ปะตะติมุง	6	19	25	83.33	4
44	นางสาววานิดา แควอปูเต๊ะ	8	19	27	90.00	4
45	นางสาวลีตีรอกีเยาะ อูมา	6	20	26	86.67	4
46	นางสาวนัสรีน กามา	6	20	26	86.67	4
47	นางสาวรุชานี มูดี	6	20	26	86.67	4
48	นางสาวไฮฟัต หะยีหะซา	7	19	26	86.67	4
49	นางสาวนารีชา มะแซ	6	19	25	83.33	4

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน แบบทดสอบ (คะแนนเต็ม 10)	คะแนน เรียนรู้งานอาชีพ (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนรวม (คะแนนเต็ม 30)	ร้อยละของ คะแนนรวม	ระดับ การ ประเมิน
50	นางสาวอารีณี คอเถาะ	7	20	27	90.00	4
51	นางสาวราเนียร์ จารง	7	19	26	86.67	4
52	นางสาวรুকกอยะฮ์ หล้าหวัง	9	20	29	96.67	4
53	นางสาวอัสมะห์ จารู	9	19	28	93.33	4
54	นางสาวสุสนี กอเถาะ	5	20	25	83.33	4
	คะแนนรวม	341	1031	1372		205
	ค่าเฉลี่ย	6.31	19.09	25.41	84.69	3.80

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักเรียนระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน พบว่าผลการทดสอบหน่วยที่ 6 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.31 จาก 10 คะแนน ผลการศึกษาเรียนรู้จากงานอาชีพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 จาก 20 คะแนน ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 25.41 จาก 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.69 ระดับการประเมินผลเท่ากับ 3.8 โดยมีผู้เรียนได้รับคะแนนรวมเกิน 19.50 หรือระดับการประเมินเกิน 2.5 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 95.15

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน

ลำดับที่	รายการประเมิน	(\bar{X})	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.15	0.41	มาก
2	จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียน	3.85	0.63	มาก
3	เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.02	0.76	มาก
4	เนื้อหาวิชามีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้ ประสบการณ์ และวัยของผู้เรียน	4.24	0.70	มาก
5	แบบฝึกหัดมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.69	0.70	มากที่สุด
6	แบบฝึกหัดมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายากได้อย่างเหมาะสม	4.48	0.75	มาก
7	ใบมอบหมายงานมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.54	0.72	มากที่สุด
8	แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่สามารถศึกษาได้ตามสภาพจริง	4.81	0.44	มากที่สุด
9	สามารถประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ	4.54	0.54	มากที่สุด
10	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้	4.76	0.47	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.41	0.61	มาก

จากตารางที่ 2 การศึกษาระดับความพึงพอใจพบว่า ระดับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัสวิชา 30201-2003)และการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 4.81 คือ แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่ที่สามารถศึกษาได้ตามสภาพจริง รองลงมา ระดับ 4.76 คือ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ และความพึงพอใจอยู่ในน้อยที่สุดคือ จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับความรูของผู้เรียน (3.85)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นรายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับผลการเรียน 2.5 ขึ้นไป
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 54 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เนื้อหาวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่อง การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ
3. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัยคือ
 - 3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หน่วยที่ 6 จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี
 - 3.2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
5. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ วิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003

2.2 รายงานการศึกษาระบบต้นทุนงานสั่งทำในสถานประกอบการ

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปใช้และเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 54 คน ตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการสอนโดยวิธีการสอนแบบเน้นการฝึกปฏิบัติเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ วิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ที่จัดทำขึ้น ให้นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะตามที่กำหนดไว้จนครบในหน่วยที่ 6 และการใช้กิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003

2. เมื่อนักศึกษาจัดส่งรายงานการศึกษาระบบต้นทุนงานสั่งทำในสถานประกอบการแล้ว จึงวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบแล้วตรวจและบันทึกคะแนน

3. ให้นักศึกษาตอบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 จากการใช้การประยุกต์ใช้ระบบต้นทุนงานสั่งทำในงานอาชีพ โดยจัดทำโครงการศึกษาในแหล่งเรียนรู้สถานประกอบการ ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำจำนวน 54 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยแบบทดสอบเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับผลการเรียน 2.5 ขึ้นไป

2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วยที่ 6 การใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษา ระดับ ปวส. 2/3 สาขาการบัญชี วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัส 30201-2003) เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำจำนวน 54 ชุด

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน พบว่าผลการทดสอบหน่วยที่ 6 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.31 จาก 10 คะแนน ผลการศึกษาเรียนรู้จากงานอาชีพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 จาก 20 คะแนน ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 25.41 จาก 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.69 ระดับการประเมินผลเท่ากับ 3.8

2. การศึกษาระดับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัสวิชา 30201-2003) และการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 4.81 คือ แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่ที่สามารถศึกษาได้ตามสภาพจริง รองลงมา ระดับ 4.76 คือ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ และความพึงพอใจอยู่ในน้อยที่สุดคือ จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียน (3.85)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นรายงานการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 54 คน ซึ่งจะอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน พบว่าผลการทดสอบหน่วยที่ 6

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.31 จาก 10 คะแนน ผลการศึกษาเรียนรู้จากงานอาชีพค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.09 จาก 20 คะแนน ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 25.41 จาก 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.69 ระดับการประเมินผลเท่ากับ 3.8 โดยมีผู้เรียนได้รับคะแนนรวมเกิน 19.50 หรือระดับการประเมินเกิน 2.5 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 95.15 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในระดับผลการเรียน 2.5 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรีย์ คำอ้าย (2553 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับชั้นปวส. 1/1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติวิทยาลัยเทคโนโลยีศรีธนาพาณิชย์การ เชียงใหม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำแบบทดสอบ เรื่อง การวิเคราะห์ รายการค้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1/1 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คะแนนเต็ม 20 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนสูงสุดก่อนเรียน 18 คะแนน ต่ำสุด 8 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.38 หรือร้อยละ 71.90 และได้คะแนนสูงสุดหลังเรียน 19 คะแนน ต่ำสุด 8 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.31 หรือ ร้อยละ 76.95 และ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำแบบฝึกปฏิบัติทั้ง 5 ชุด พบว่าคะแนนจากการทำแบบฝึกปฏิบัติรวม 5 ชุด นักศึกษาได้คะแนนสูงสุด 40.5 คะแนน ต่ำสุด 34 คะแนน และได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 หรือร้อยละ 73.3 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานร้อยละ 70

2 การศึกษาระดับความพึงพอใจ พบว่า ระดับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (รหัสวิชา 30201-2003)และการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำรายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี จำนวน 54 คน ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (4.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 4.81 คือ แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่ที่สามารถศึกษาได้ตามสภาพจริง รองลงมา ระดับ 4.76 คือ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ และความพึงพอใจอยู่ในน้อยที่สุดคือ จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับความรูของผู้เรียน (3.85) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร สอนราษฎร์(2554 : บทคัดย่อ), อาจเนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ชัดเจน และสร้างชุดฝึกโดยยึดหลักว่าผู้เรียน

ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ , 2542 : 8-9) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาได้กำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการอาชีวศึกษา โดยผู้สอนต้องรู้จักการวิเคราะห์งานและวางแผนจัดลำดับการฝึกหัดและฝึกฝนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้การศึกษาจากสถานประกอบการ (กรมอาชีวศึกษา, 2542) ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยในประเด็นที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และในส่วนของครูผู้สอนมีความพึงพอใจมากในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของนักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 54 คน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ด้านงานบัญชีต้นทุน จากสถานประกอบการที่มีความเหมาะสมสำหรับนักศึกษาในพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะเพื่อใช้ในการเรียนการสอนรายวิชา มากขึ้น

1.2 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในการเรียน และที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ฝึกการตัดสินใจ และใช้ข้อมูลที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์

1.3 ควรกำหนดให้มีช่วงเวลาในการศึกษาและเก็บข้อมูลการจัดทำเอกสารเก็บรวบรวมการคำนวณต้นทุนนานกว่านี้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรสนับสนุนนักศึกษาได้รับจากประสบการณ์ที่เข้าศึกษาจากสถานประกอบการมาศึกษาความเป็นไปได้ในการทำธุรกิจ

2.2 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัส 3201-2003

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบมีจำนวน 10 ข้อ

2. ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. กิจการในข้อใดไม่ควรใช้ระบบบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ

ก. ห้างหุ้นส่วนจำกัดครีการก่อสร้าง

ข. บริษัทสหพัฒนพิบูลย์ จำกัด

ค. บริษัทรุ่งเรืองเหล็กคัต จำกัด

ง. ห้างหุ้นส่วนจำกัดยะลาการพิมพ์

2. ข้อใดต่อไปนี้ถูกต้อง

ก. ยอดรวมต้นทุนในบัตรต้นทุนงานที่ยังผลิตไม่เสร็จจะเท่ากับยอดคงเหลือยกไปบัญชีคุมงานระหว่างทำ

ข. บัตรต้นทุนงานสั่งทำควรคิดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรรในอัตราเดียวเท่านั้น

ค. เมื่องานชิ้นใดมีการใช้ต้นทุนเพิ่มขึ้นอีกระหว่างงวดไม่ควรนำต้นทุนนั้นเพิ่มในบัตรต้นทุนงาน

ง. บัตรต้นทุนงานของลูกค้านั้นแต่ละรายควรมีต้นทุนการผลิตเท่ากัน

จากข้อมูลต่อไปนี้ให้ตอบคำถามข้อ 3-5

ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตบางส่วนของบริษัทยะลาการพิมพ์ จำกัด ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2552 มีดังนี้ (กิจการใช้ระบบบันทึกสินค้าคงเหลือต่อเนื่อง Perpetual Inventory System)

2552

ส.ค. 3 บริษัทรับงานเลขที่ 801 และ 802 จากร้านทักยิมการค้าและห้างหุ้นส่วนสามมิตร

5 แผนกพิมพ์เบิกวัสดุคิบบใช้ในการผลิตงาน เลขที่ 801 และ 802 จำนวน 5,000 บาท
15,000 บาท ตามลำดับ

9 บริษัทคิดค่าแรงงานให้กับงานเลขที่ 801 จำนวน 2,000 บาท และ 802 จำนวน
4,000 บาท

10 งานเลขที่ 801 ผลิตเสร็จ บริษัทคิดค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรรในอัตรา 100% ของ
วัสดุคิบบทางตรง

11 บริษัทส่งมอบงานเลขที่ 801 ให้ร้านทักยิม การค้าเป็นเงินเชื่อในราคาที่ยบวกกำไร
ขั้นต้น 40%

3. ในวันที่ 5 ส.ค. กิจการจะบันทึกบัญชีอย่างไร

ก. เดบิต	คุมวัตถุดิบ	20,000	เครดิต	คุมงานระหว่างทำ	20,000
ข. เดบิต	คุมงานระหว่างทำ	20,000	เครดิต	คุมวัตถุดิบ	20,000
ค. เดบิต	วัตถุดิบในใช้ไปในการผลิต	20,000	เครดิต	คุมวัตถุดิบ	20,000
ง. เดบิต	คุมค่าใช้จ่ายในการผลิต	20,000	เครดิต	คุมวัตถุดิบ	20,000

4. ในวันที่ 10 ส.ค. กิจการจะบันทึกเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรรเข้างานเลขที่ 801 อย่างไร

ก. เดบิต	คุมงานระหว่างทำ	5,000		
	เครดิต	ค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร	5,000	
ข. เดบิต	คุมงานระหว่างทำ	5,000		
	เครดิต	คุมค่าใช้จ่ายในการผลิต	5,000	
ค. เดบิต	ค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร	5,000		
	เครดิต	คุมงานระหว่างทำ	5,000	
ง. เดบิต	คุมค่าใช้จ่ายในการผลิต	5,000		
	เครดิต	คุมงานระหว่างทำ	5,000	

5. ถ้าในเดือนสิงหาคม งานเลขที่ 802 ยังผลิตไม่เสร็จ บัญชีคุมงานระหว่างทำจะมียอดคงเหลือในวันสิ้นเดือนเท่ากับข้อใด

- ก. 19,000 บาท
- ข. 22,000 บาท
- ค. 25,000 บาท
- ง. 28,000 บาท

จากข้อมูลต่อไปนี้ให้ตอบคำถามข้อ 6-8

ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตบางส่วนของบริษัทแห่งหนึ่งมีดังนี้

งานเลขที่ 450

	แผนกตัด	แผนกประกอบ
วัตถุดิบทางตรง	8,000	2,000
ค่าแรงงานทางตรง	2,000	4,000

ค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร

- แผนกตัด 30% ของวัตถุดิบทางตรง
- แผนกประกอบ 50% ของค่าแรงงานทางตรง

6. งานเลขที่ 450 จะมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร เท่ากับข้อใด

ก. 2,000 บาท

ข. 2,400 บาท

ค. 4,000 บาท

ง. 4,400 บาท

7. ถ้ากิจการบันทึกบัญชีต้นทุนการผลิตแยกรายแผนก ต้นทุนแรงงานทางตรงจะบันทึกบัญชีอย่างไร

ก. เดบิต คุมค่าแรงงาน 6,000

 เครดิต คุมงานระหว่างทำ-แผนกตัด 2,000

 คุมงานระหว่างทำ-แผนกประกอบ 4,000

ข. เดบิต คุมงานระหว่างทำ – แผนกตัด 2,000

 คุมงานระหว่างทำ-แผนกประกอบ 4,000

 เครดิต คุมค่าแรงงาน 6,000

ค. เดบิต คุมงานระหว่างทำ – แผนกตัด 2,000

 คุมงานระหว่างทำ-แผนกประกอบ 4,000

 เครดิต ค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร 6,000

ง. ไม่มีข้อใดถูก

8. ถ้าแผนกประกอบใช้วัสดุดิบทางตรงเพิ่มอีก 1,000 บาท ต้นทุนการผลิตทั้งสิ้นของงานเลขที่ 450 จะเท่ากับข้อใด

ก. 21,400 บาท

ข. 22,400 บาท

ค. 23,400 บาท

ง. 24,400 บาท

9. งานเลขที่ 711 จำนวน 1,000 หน่วย มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 30 บาท เกิดสินค้าเสียในการผลิตจำนวน 10 หน่วย ซึ่งจะจำหน่ายได้ในราคาหน่วยละ 10 บาท ถ้ากิจการประมาณการหน่วยเสียเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตไว้แล้ว จะบันทึกบัญชีด้านเดบิตอย่างไร

ก. เดบิต คุมค่าใช้จ่ายในการผลิต 100

ข. เดบิต คุมค่าใช้จ่ายในการผลิต 200

ค. เดบิต ของเสีย 200

ง. เดบิต ของเสีย 300

10. จากข้อ 9. ถ้ากิจการถือว่าต้นทุนของเสียเป็นต้นทุนของงานนั้น ๆ จะบันทึกบัญชีอย่างไร

- ก. เดบิต คุมงานระหว่างทำ 200
 เครดิต ของเสีย 200
- ข. เดบิต คุมงานระหว่างทำ 100
 เครดิต ของเสีย 100
- ค. เดบิต ของเสีย 200
 เครดิต คุมงานระหว่างทำ 200
- ง. เดบิต ของเสีย 100
 เครดิต คุมงานระหว่างทำ 100

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน
 วิชาการบัญชีต้นทุน 1 (30201-2003)
 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการเรียน จากการใช้แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่และการประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ เรื่อง ระบบต้นทุนงานสั่งทำ รายวิชาการบัญชีต้นทุน 1 รหัสวิชา 30201-2003 ของ นักศึกษาระดับ ปวส. 2 สาขาการบัญชี

- กำหนดระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมายดังนี้
- ระดับ 5 หมายถึงพึงพอใจมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึงพึงพอใจมาก
- ระดับ 3 หมายถึงพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึงพึงพอใจน้อย
- ระดับ 1 หมายถึงพึงพอใจน้อยที่สุด

ลำดับที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียน					
3	เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน					
4	เนื้อหาวิชามีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับความรู้ ประสบการณ์ และวัยของผู้เรียน					
5	แบบฝึกหัดมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้					
6	แบบฝึกหัดมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายากได้อย่างเหมาะสม					
7	ใบมอบหมายงานมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้					
8	แหล่งเรียนรู้เชิงพื้นที่สามารถศึกษาได้ตามสภาพจริง					
9	สามารถประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ					
10	ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้					

ภาคผนวก ข

ค่า IOC ในการวิจัย

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้				
โดยใช้ชุดฝึกทักษะวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (3201-2003)				
ข้อสอบข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	
1	1	1	1	1
2	1	1	0	0.67
3	1	1	1	1
4	1	1	1	1
5	1	1	1	1
6	1	1	1	1
7	1	1	1	1
8	1	1	1	1
9	1	0	1	0.67
10	1	0	1	0.67
11	1	1	1	1
12	1	1	1	1
13	1	1	1	1
14	1	1	1	1
15	1	1	1	1
16	1	1	1	1
17	1	1	1	1
18	1	1	1	1
19	1	1	1	1
20	1	1	1	1
21	1	1	1	1
22	1	1	1	1
23	1	1	1	1
24	1	1	1	1
25	1	1	1	1

ข้อสอบข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	
26	1	1	1	1
27	1	1	1	1
28	1	1	1	1
29	1	1	1	1
30	1	1	1	1
31	1	1	1	1
32	1	1	1	1
33	1	1	1	1
34	1	1	1	1
35	1	1	1	1
36	1	1	1	1
37	1	1	1	1
38	1	1	0	0.67
39	1	1	1	1
40	1	1	0	0.67
41	1	1	1	1
42	1	1	1	1
43	1	1	1	1
44	1	1	1	1
45	1	1	1	1
46	1	1	1	1
47	1	1	1	1
48	1	1	1	1
49	1	1	1	1
50	1	1	1	1
51	1	1	1	1

ข้อสอบข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	
52	1	1	1	1
53	1	1	1	1
54	1	1	1	1
55	1	1	1	1
56	1	1	1	1
57	1	1	1	1
58	1	1	1	1
59	1	1	1	1
60	1	1	1	1